

הו הולנדר כוס אֶמֶר

דלפט

הִדְשָׂא צוֹמַח פְּרוּעַ לְמַעַלָּה,
עֵץ הָאֵלּוֹן חוֹמֶס מְמַנּוּ מִשְׁאֲבִים.
עִירָךְ שְׂכַחָה מִשְׁכָּכָר מָה הָיָה לָּהּ
לְפָנֶי עֶשֶׂר שָׁנִים, לְפָנֶי שְׁבָעִים.

רוֹכֵב אוֹפָנִים מְבִזֵּיק פָּנֶסוֹ
כְּדֵי לַחְצוֹת בְּשִׁרְשֵׁרְתּוֹ אֶת מוֹ הָעָרֵב.
הָעָבֵר לְפַעֲמִים מוֹחֵץ, כְּבֵד מְנִשָּׂא,
תְּבוֹא תִרְאָה אֵיפָה עֲכָשׁוּ הָאֵשׁ בּוֹעֶרֶת.

מְכוֹנִיּוֹת הֶחֱלָפוּ כָּאֵן בִּיָּדֵי אוֹפָנִים,
וְחִנְיּוֹנִים הוֹמְרוּ וְהֵם שְׂדוֹת שׁוֹתְקִים.
הִנֵּה נָשִׁיר אֶל בְּרִיתָנוּ מָה טוֹב מַחְנִים,
טוֹב מִבִּירָה שְׁפוּפָה שְׁחוּחָה בְּיַד מַכִּים.

הו הולֵנֵד כּוּס אִמָּהּ וְשִׁבְר הוֹרֶתָהּ,
נִתְּתָה בִּי סִימָנִיהָ לְאַשְׁמַת גְּלוּת וְאֵלֹהֵי הָעוֹלָם:
חֲרָסִינָה בְּכַחַל, הִקְנֵבֵם הַמְּשֻׁחַח,
וְחֹרְרֵי מִפְּרָץ שְׁלֹנְמֵלִים הַמְּהוּהִים –

צִיּוֹר אִימְפֶּרְסִיוֹנִיסְטִי, זֵין מְקֻשָּׁת,
הו הולֵנֵד קְטָלָנִית, קִנְבֶּסֶנִית,
יִתְד בָּךְ לֹא נִטַּע וְזֹרַע לֹא נִשְׁתַּל,
כִּי עוֹד שָׁנָה כְּעֵת חַיָּה לִי תִהְיֶה פָּנִים.

הו הולֵנֵד תַּעֲצֵי בְּדֶרֶךְ זֶכֶר מוֹשֶׁבָה,
קִצִּי אֶת הַקְּצִיעָה, שְׁקָלִי אֶת גְּרִירֵי הַתֵּבֶן –
נִמְצָאת שׁוֹב חֲסֶרָה לִי. מְטוֹס יָבוֹא גְדוֹל
יֵאִיר בְּזִרְקוֹרִים וַיִּהְיֶה בָּךְ אָבֶן אָבֶן.

טיול

הכנתי שקית מסמכים למשרד ההגירה
ושכחתי אותה בבית.
טפות זרם בלתי נראות מבלבלות אותי.
ליד הספרייה העירונית
יש גלידריה שאף פעם לא פתוחה.
בין סובארו לבנה לטויוטה אדמה
יש צלקת בדפן תבל.

צינון

הגרן שלי צחה צמא, אדם ומגרה,
נחר, הנחירים אטומים,
ושפתות הקול צרודות, צפודות,
צמודות וחרדות עד להשמים.

כבר יצאתי בית וראיתי את פנת הרחוב,
וגשם קיץ לי ארב כפגע.
אוטריון קניתי, שני בקבוקונים,
רוקנתי כל אשר נפשי משגת.

אריוות של טישו שתיים-עשרה בלחץ,
סתום בגדש ולחה באף ובחנה.
נראה שתכף נתרגל, אני והולנד,
זה למזגו המנשב של זה.